

Техничка школа
50 година постојања

Техничка
школа
50 година
постојања

Новембра 2010. године

Издавач:

Техничка школа

Ужице

За издавача:

Драган Туцаковић, директор школе

Редакција:

Јелена Павловић, Соња Шопаловић и Гордана Недић

Тим за израду монографије:

**Љиљана Петронијевић, Мира Гавриловић, Радосав Лечић,
Милојко Старчевић, Драган Петровић, Светлана Драгутиновић,
Владан Ристановић, Миле Остојић, Јелена Павловић,
Татјана Старчевић, Звонислав Поповић, Зоран Ковачевић,
Соња Шопаловић, Смиља Бошњаковић, Сања Селаковић,
Марија Трифуновић, Маријана Симовић - Алексић,
Сандра Јокић, Ружица Страњаковић, Оливера Поњавић,
Марина Јелисијевић, Андријана Долаш, Марија Жунић,
Ивана Вермезовић, Виолета Влајковић - Бојић,
Јелена Килибарда, Верица Ђоковић, Гордана Недић**

Коректура:

Сандра Јокић

Корице и дизајн:

**Никола Ћосић у сарадњи са Соњом Шопаловић,
Горданом Недић и Јеленом Павловић**

Фотографије:

**Архива школе и приватне збирке професора и
бивших ученика**

Техничка обрада:

Никола Ћосић

Тираж:

500 примерака

Штампа:

Графичар, Ужице

Уводна реч

Сви имају своју причу о њој, о њеним ученицима, професорима и директорима. Све су те приче различите, а ипак, о истом говоре, о нашем доживљају школе.

Књига је намењена свима који Техничку школу носе у срцу и желе да утиске и доживљаје пренесу покољењима. Домаћини ове монографије провешће вас кроз минулих 50 година постојања Школе са жељом да вас информишу о њеном животу и раду.

Кроз ово подсећање, оживео је и део нас самих, па ћете отварајући странице ове Монографије, с пажњом и љубављу, и ви постати део нас.

Тим за израду монографије

РЕЧ ДИРЕКТОРА

Велика је одговорност и изузетна част за мене као садашњег директора и бившег ученика Техничке школе у Ужицу да изаберам речи којима ћу сумирати педесетогодишње напоре великог броја људи и институција који су обезбедили трајање, развој и напредовање ове школе.

Бројећи године њеног постојања, ми у ствари, слажемо делове мозаика трагајући за речима и сликама које сведоче о раду школе и, нарочито, кроз појединачне доживљаје учесника различитих догађања. Историја једне школе сачињена је од догађаја чији су актери људи и они су ти који им дају печат својим деловањем. Преко 15000 људи је током протеклих педесет година било део ове установе, као ученици или запослени, и они су, преплићући своје судбине у времену, саткали ову педесетогодишњу нит постојања.

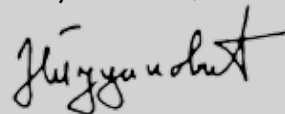
Боравак у школи не оставља никога равнодушним. И не слутећи, оног дана када први пут крочи у школу, сваки њен ученик остаће то до краја живота. Зато је и одговорност нас са друге стране катедре изузетно велика. Осим знања која треба да пренесемо ученицима, неопходно је да створимо атмосферу у којој ће ученици моћи слободно да размишљају, истражују, стварају и исказују своју индивидуалност.

Савремена школа треба да одговори на низ захтева који се стављају пред њу, да у временима која ни сама себе још нису одредила, препозна прави пут којим ће ићи кроз промене. Али, као што су нам потребне модернизација и иновације, исто тако треба да тежимо да одржимо континуитет у нашем раду негујући и чувајући од заборава све оно што је добро.

Успех једне школе мери се по томе колико је успешан сваки њен ученик или запослени. Свака диплома, свако радно место, напредовање у каријери, али и свака зарађена пензија, све су то и показатељи њеног успеха. Стога се надам да неће звучати нескромно ако кажем да су укупни резултати које је за 50 година рада остварила Техничка школа у Ужицу такви да је сврставају у сам врх средњих стручних школа које школују ученике техничких занимања.

И, на почетку ове Монографије, поштујући напоре свих који су се укључили у њено стварање, истаћи ћу да је она само један пресек првих 50 година постојања школе. Надам се да ће онима који нису били актери догађања у том периоду помоћи да се боље упознају са школом, а свима нама који смо на било који начин били њен део, пробудити сећања и осећања и жељу да дамо допринос да се коцкице њеног мозаика које недостају попуне у неком наредном писању...

Директор школе
Драган Туцаковић, дипл. инж.

ИСТОРИЈАТ ШКОЛЕ

УВОД

Те 1960. године...

Година 1960, у којој су многе земље стекле независност од колонијалне власти, била је предвечерје стварања Покрета несврстаних, који ће наредне године бити основан у Београду и у коме је Југославија нашла своје место као „запад на истоку и исток на западу“, земља између гвоздених завеса два блока која су водила хладни рат. У земљи једнопартијског система се развијало самоуправљање, неговало братство и јединство, организовале омладинске радне акције, носиле пионирске мараме, славио се Празник рада, Дан младости, Дан Републике...

Тито се у Сплиту састао са Черчилом и Оназисом. Те године је у Федеративној Народној Републици Југославији, одлуком Скупштине Народне Републике Србије, основан Универзитет у Новом Саду, инжењери Института Михаило Пупин произвели су први домаћи рачунар CER-10, Застава је већ пет година производила фићу, а телевизија две године емитовала програм. Снимљени су филмови Капетан Леши и Заједнички стан, Ђорђе Маријановић је владао музичком сценом, Лола Новаковић је снимила своју прву плочу, а Љиљана Петровић ће наредне године први пут представљати Југославију на Евровизији. Звезда је постала првак државе, а на 17. Олимпијским играма у Риму фудбалска репрезентација је први и једини пут освојила злато...

А у Америци ће Кенеди постати 35. председник, САД и СССР се такмиче у освајању свемира, НАСА је у орбиту лансирала први сателит за праћење временских прилика, физичар Теодор Мејмен направио је први ласер, Французи извршили пробу своје прве нуклеарне бомбе, а Руси су оборили амерички шпијунски авион изнад своје територије.

Елвис Присли је био певач број један, Касијус Клеј је победио у свом првом професионалном мечу, Хичкок је створио филм Психо, Мерилин Монро и Брижит Бардо су биле на насловним странама Илустроване политике...

Ужице 1960.

Ужице је било Титово. Предизборне и изборне активности су обележавале политичку сцену града. Пословала су предузећа Цвета Дабић, Први партизан, Партизанка, Ваљаоница бакра, Кадињача, Месар, Димитрије Туцовић, 24. септембар, Деса Петронијевић, Вести, а на српским друмовима се појавила и „Ракета“. Трг партизана још није изграђен, радови на Житној пијаци су у току и она ће прерасти у трг наредне године.

Слобода се и даље борила за улазак у другу фудбалску лигу; у граду на Ђетињи одигравале су се и ватерполо утакмице, Кошаркашки клуб Слобода играо је успешно у Српској кошаркашкој лиги; играла се одбојка, рукомет, шах, формиран је боксерски клуб у саставу Друштва за телесно вежбање Партизан. У Народном позоришту је те 1960. године одиграно 11 нових представа, док је биоскоп радио чекајући да се у наредној години усели у своју нову зграду; хор и оркестар Учитељске школе доприносили су развоју музичке културе, а КУД Севојно неговао је фолклорну традицију.

Радиле су три основне школе: Андрија Ђуровић, Душан Јерковић и Нада Матић, и четири средње школе: Гимназија Миодраг Миловановић Луне, Учитељска школа Желимир Ђурић, Школа за квалификоване раднике Радоје Марић и Економска школа.

Свега 15 година од завршетка Другог светског рата, те 1960. године, у септембру, почела је са радом Техничка школа, а њени први ученици били су управо вршњаци постратног периода...

ПОЧЕЦИ

Народни одбор Среза Титово Ужице је на равноправним седницама својих већа одржаним _____ 1960. год., а на основу чл. 112, 113 и 155 став 6 Општег закона о школству, чл. 57 тач. 11 Закона о народним одборима срезова чл. 26 тач. 9 Статута Среза донео је:

Р Е Ш Е Њ Е
О ОСНИВАЊУ ТЕХНИЧКЕ ШКОЛЕ У ТИТОВОМ УЖИЦУ

I

Оснива се техничка школа у Титовом Ужицу, која ће спремати техничаре (стручне кадрове) за привреду и јавне службе.

II

Школа ће имати два отсека: машински одсек – општи смер и електротехнички одсек, и почеће са радом у школској 1960/61 години.

III

Школовање у овој школи траје четири године.

У први разред могу се уписати лица са навршених 14 а не више од 18 година, која су завршила основну осморазредну школу.

IV

Школски одбор ове школе имаће 13 чланова, и то: директор школе, 2 члана која именује Народни одбор среза, 1 претставник индустриске коморе, 1 претставник Среског синдикалног већа, 1 члан радничког савета предузећа „Први партизан“, 1 члан радничког савета предузећа „24 септембар“, 1 члан радничког савета Ваљаонице бакра, 2 члана која именује наставничко веће школе, 1 претставник Среског комитета Народне омладине и 2 члана из реда грађана који ће се бирати на зборовима бирача у Титовом Ужицу.

V

До избора Школског одбора школом ће руководити директор.

VI

Ово решење ступа на снагу по добијеној сагласности Савета за просвету НР Србије и даном објављивања у Службеном листу Среза Титово Ужице.

Број _____ у Титовом Ужицу, _____ марта 1960.год.

НАРОДНИ ОДБОР СРЕЗА ТИТОВО УЖИЦЕ

Текст решења о оснивању школе

ОСНИВАЊЕ ТЕХНИЧКЕ ШКОЛЕ

У привредним предузећима на територији Среза Титово Ужице постојао је велики недостатак кадрова техничке струке. Како би овај проблем био решен, Савет за просвету Народног одбора Среза Титово Ужице је на својој седници одржаној 27. фебруара 1960. године усвојио предлог решења о оснивању Техничке школе која ће припремати потребне кадрове за привреду и јавне службе.

Предлог решења о оснивању Техничке школе је упућен председнику Народног одбора среза Титово Ужице 29. фебруара 1960. године, 05 број: 2911 од 29. фебруара 1960. године, како би га разматрали на седницама Среског већа и Већа произвођача Народног одбора Среза.

Изградња школе

ПОЧЕТАК РАДА ШКОЛЕ 1960. ГОДИНЕ

Техничка школа је почела са радом у згради која је била намењена за средњу шумарску школу. Зграда која је почела да се гради 1947. године, дуго је коришћена за разне намене, чак и за привремене станове.

Пред почетак рада, зграда Техничке школе је убрзано довршавана како би примила прву генерацију ученика у одговарајућим условима.

Дневник и уписница прве генерације

Први директор школе био је Драшко Драшковић, а помоћник директора Боровоје Гајић.

Настава је почела 26. септембра 1960. године у четири одељења, и то у машинском одсеку 74 ученика и електро одсеку 72 ученика. У исто време је почела са радом и вечерња школа са 40 ученика машинског одсека.

Редовни ученици били су махом петнаестогодишњаци, рођени у години победе над фашизмом. Од 146 уписаних ученика, било је 37 ученица, и то већином на електротехничком одсеку (24).

Ученици вечерње школе, за које је такође вођен дневник рада и евиденција о реализацији наставе, били су различитих година. Зауостављени ратним и поратним збивањима, сели су у школске клупе ученице и ученици од 18 до 36 година старости, како би стекли квалификације неопходне привреди земље која се развија.

Прве разредне старешине били су професори Стаменка Јовановић и Радомир Пантовић на машинском одсеку и Вера Полексић и Рајо Поповић на електро одсеку. Разредни старешина у вечерњој школи био је Богољуб Васиљевић.

Наставу по предметима, реализовали су следећи професори:

Предмети		Професори
1.	Српскохрватски језик	Стаменка Јовановић и Милорад Маријановић
2.	Немачки језик	Бјењаш Шимун и Невенка Кубуровић
3.	Историја	Драгиша Ђоковић и Стаменка Јовановић
4.	Економска географија	Драгиша Ђоковић и Нада Радичевић
5.	Телесно васпитање	Влајко Ковачевић
6.	Математика	Рајо Поповић
7.	Физика	Вера Полексић
8.	Хемија	Вера Полексић
Стручни предмети на машинском одсеку:		
9.	Технологија	Драшко Драшковић
10.	Техничко цртање с нацртном геоматријом	Радомир Пантовић
11.	Механика	Радомир Пантовић
12.	Практична настава	Радиша Терзић
Стручни предмети на електро одсеку:		
13.	Техничко цртање с нацртном геометријом	Драгољуб Перишић
14.	Механика	Боривоје Гајић
15.	Основе електротехнике	Боривоје Гајић
16.	Практичан рад	Рајко Којадиновић

РАЗВОЈ ШКОЛЕ ДО 1977. ГОДИНЕ

- Техничка школа -

Матуранти друге генерације, 1961–1965, одељење М42 са професорком српскохрватског језика

Матуранти друге генерације на прослави десетогодишњице матуре 1975. год.

Већ наредне 1961. године, уведена су два нова одсека: металуршки и грађевински, и у први разред је уписано по једно одељење ова два одсека.

Интересантно је да је у новембру 1961. године, при Техничкој школи, основано и одељење за ванредно студирање на Вишој техничкој школи.

Утемељена на потребама привреде, школа се интензивно развијала, оспособљавала толико потребне кадрове завидне стручности који су се успешно укључивали у рад у привреди или настављали школовање на факултетима и вишим школама.

Техничка школа је у овом периоду имала од 24 до 28 одељења са 680 до 800 ученика.

Ученици су се уписивали на грађевински одсек до 1969. године, док је

остала три одсека школа задржала до 1977. године, када је читаво школство тадашње СФРЈ претрпело велику реформу образовног система увођењем средњег усмереног образовања. Те године, школа је постала једна од основних организација удруженог рада Образовног центра „Радоје Марић“.

Матуранти, април 1967.

ШКОЛА ОД 1977. ДО 1984. ГОДИНЕ – ООУР Стручно образовање –

Радна организација Образовни центар „Радоје Марић“ настала је 7. јануара 1977. године спајањем три школе на основу одлуке запослених који су референдумом одлучили да удруже рад и средства и организују се у складу са Законом о удруженом раду: Образовни центар „Радоје Марић“ (до 1976. године Школа за квалификоване раднике) је постао ООУР Заједничка основа, Техничка школа - ООУР Стручно образовање и Виша школа - ООУР Виша школа за образовање радника. Ова радна организација имала је и Радну заједницу заједничких служби коју је чинило административно, финансијско и техничко особље.

ООУР Заједничка основа школовао је ученике прве фазе усмереног образовања. Први и други разред су били општеобразовног карактера, с тим што су у другом

Надоградња школске зграде 1980. године

разреду ученици бирали блок изборних предмета који су их благо усмеравали ка свету занимања и нису били обавезујући за коначан избор струке који је следио од трећег разреда.

ООУР Стручно образовање школовао је ученике друге фазе усмереног образовања, у трећем и четвртном разреду. Као што само име каже, ученици су се стручно оспособљавали за неко од многих занимања у машинској, електротехничкој, металуршкој, грађевинској, геодетској, математичко-техничкој, саобраћајној и текстилној струци.

У ООУР-у Виша школа за образовање радника студенти су стицали вишу стручну спрему на машинском, металуршком, грађевинском, трговинско-комерцијалном и наставном одсеку.

Како је у Образовном центру „Радоје Марић“ већ 1975. године почео експеримент увођењем заједничке основе, то је ове, 1977. године, тај експеримент настављен у ООУР-у Стручно образовање, када је школовање наставила прва генерација експерименталних одељења бирајући занимања у трећем и четвртном степену стручне спреме. Дакле, док су ученици реформисане школе у читавој СФРЈ полазили по новом програму у први разред

Професори Техничке школе

У наставничкој канцеларији

Први радни дан професора Лечића

Ђаци на улазу школе

средње школе, овај ООУР је експериментално радио по програму за наредну фазу средњег усмереног образовања.

У саставу овог Образовног центра радио је и ООУР Средње усмерено образовање у Чајетини од школске 1977/78. године. Суоснивачи овог ООУР-а били су Скупштина општине Чајетина и Образовни центар „Радоје Марић“, ООУР Заједничка основа. У њему су се ученици школовали у обе фазе усмереног образовања од првог до четвртог разреда, а биле су заступљене машинска, дрвопрерађивачка и економска струка.

Основна делатност Центра била је школовање ученика од I до VI степена стручне спреме.

У Извештају за школску 1983/84. годину, налазимо следеће податке о школи:

„...У Центру се ове школске године школовало око 2500 ученика, око 650 полазника, 524 редовна студента и 484 ванредна...

...Према заузетим ставовима и усвојеним документима Центар ће се за наредну школску годину реорганизовати у четири засебне школе, односно четири радне организације без ООУР-а...

...У школској 1984/85. години уместо садашњег ООУР-а Стручно образовање, почеће са радом школа у којој ће се школовати ученици и полазници заједничке основе и друге фазе усмереног образовања и васпитања у машинској, електротехничкој и металуршкој струци.“

Матуранти, 1978. године

Матуранти се опраштају са школом

ШКОЛА ОД 1984. ДО 1990. ГОДИНЕ

- Средња школа „Радоје Марић“ -

Јуна 1984. године расформиран је Образовни центар „Радоје Марић“ тако што је ООУР Заједничка основа постао Трећа средња школа, а ООУР Стручно образовање је прерастао у Средњу школу „Радоје Марић“. Средњу школу „Радоје Марић“ основала је Скупштина општине Титово Ужице 19. јуна 1984. године. Рационализацијом средњих школа у региону Титово Ужице створена је ова школа која је задржала три струке које је имала пре стварања Образовног центра: машинску, електротехничку и металуршку.

Ученици са наставницима праксе на Фестивалу рада

Основна делатност школе била је школовање редовних и ванредних ученика заједничке основе редовних и ванредних ученика II фазе усмереног образовања и васпитања од I до V степена стручне спреме у машинској, електротехничкој и металуршкој струци. Допунска делатност школе била је провера радне способности грађана ради обављања занатске делатности личним радом и средствима у својини грађана у металопрерађивачкој и електротехничкој делатности.

Овим раздвајањем Образовног центра, име Радоја Марића задржано је у називу правног наследника ООУР-а Стручно образовање, тако да ова школа негује традиције бивше Техничке школе, али и Школе за квалификоване раднике и ООУР-а из кога је настала...

Дан школе био је 15. март и обележавао се свечано пригодним манифестацијама.

Школске 1984/85. године Школу је похађало девет одељења ученика првог разреда и шест одељења другог разреда у оквиру заједничке основе. У оквиру стручног оспособљавања, у машинској струци, ученици су похађали наставу у шест одељења трећег разреда и два одељења четвртог разреда, у електротехничкој струци су била три одељења трећег и једно одељење четвртог разреда, док је у металуршкој струци било једно одељења трећег разреда, али је овај број у наредним годинама повећан на три одељења. У школи су се, у машинској струци, школовали и ученици по посебним (специјалним) плановима и програмима, тако да је Школа имала три одељења ученика лако ментално ометених у развоју и једно одељење ученика оштећеног слуха.

Биста Радоја Марића

Дакле, у школи је ове школске године настава реализована у 28 редовних и четири специјална одељења, а наставу је реализовало 64 наставника у радном односу у школи и четири наставника – стручњака из организација удруженог рада.

Школа се опремала и припремала за примену нових наставних планова и програма који ће почети у школској 1987/88. години, када ће из система образовања и васпитања нестати заједничка основа и усмеравање ученика почеће од првог разреда. Ове школске године, у први разред је уписано пет одељења машинске струке, три одељења електротехничке и три одељења металуршке струке по новим наставним плановима и програмима, док су ученици осталих одељења школовање завршавали по „старим“ програмима.

Европска унија и ми, 1984. године

Јапанска делегација посетила је нашу школу 21. и 22. септембра 1989. године. Циљ посете било је упознавање са нашим образовним системом, као и са организацијом и начином функционисања наше школе.

Делегацију су сачињавала три тима са 12 чланова. У сваком тиму били су директори основних и средњих школа, професора и представници Министарства просвете Јапана. Они су представнике наше школе упознали са историјатом својих школа и универзитета. Такође супредставили свој образовни систем од предшколског образовања до докторских студија. Наставници наше школе упознали су госте са системом образовања код нас не само о средњем образовању, већ о свим нивоима образовања.

Завршетак дружења био је у хотелу „Златибор“ уз весело расположење и размену сувенира.

Јапанска делегација у посети школи септембра 1989. године

Колектив на излету у Сирогојну

ШКОЛА ОД 1990. ДО 2005. ГОДИНЕ – Техничка школа „Радоје Марић“ – 1990 – 2002.

Школа је 17. јула 1990. године променила назив у Техничка школа “Радоје Марић” и под овим именом радила до 31. августа 2005. године.

Од школске 1990/91. године није било „стarih“ планова и програма. Школовали су се ученици у подручјима рада машинство и обрада метала, електротехника и геологија, рударство и металургија, група металургија. Ученици са посебним потребама, лако ментално ометени у развоју и глуви и наглуви ученици, школовали су се у подручју рада машинство и обрада метала. Деведесетих година прошлог века смањено се број одељења у подручју рада металургија, тако да се уписивало по једно одељење годишње, док се број одељења у електротехници повећао. У машинство је 1998. године уведен нови образовни профил машински техничар за компјутерско конструисање са којим су у школу дошле и нове информационе технологије, што је снажно утицало на развој школе у овом правцу.

И запослени су схватили потребу личног усавршавања, тако да је од тада почело и интензивно обучавање наставника за рад на рачунарима.

– Техничка школа „Радоје Марић“ – 2002 – 2005.

Идејно решење
за уређење дворишта

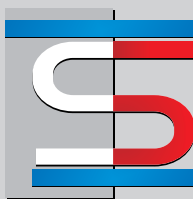
Период од 2002. године обележен је учешћем школе у различитим пројектима, интензивним сређивањем и опремањем школе, увођењем нових образовних профила, али и континуираним усавршавањем наставника за савремени начин рада у настави.

Школа је 2003. године ушла у прву фазу Репорме средњег стручног образовања у оквиру које је, кроз CARDS I, Европска унија преко Европске агенције за реконструкцију и развој финансирала реконструкцију школске зграде, савремена наставна средства и опрему за огледни образовни профил оператер машинске обраде, али и обуке за савремени начин рада у школи. Интерни и екстерни носиоци промена су, поред директора, прошли низ семинара који су помогли запосленима да почну са применом нових начина рада у образовно – васпитној пракси.

Школске 2003/2004. године у школу је уведено ново подручје рада: хемија, неметали и графичарство, група графичарство, када је уписано једно одељење ученика образовног профила техничар за припрему графичке производње. У оквиру проширене делатности, школа је од Министарства добила одобрење за организовање курсева за рад на рачунару, па су поред запослених, курсеве које су реализовали наставници школе, похађали и други грађани.

ШКОЛА ОД 2005 – 2010. ГОДИНЕ

– Поново: Техничка школа –

Запослени у школи су се изјаснили за промену имена школе, односно, да школа поново врати име под којим је и почела да ради, тако да се од 1. септембра 2005. године школа поново зове само Техничка школа.

У овом периоду школа има 40 до 41 редовно одељење и 5 до 6 одељења ученика са посебним потребама, у којима око 1100 ученика, у четири подручја рада, похађа неки од 26 образовних профила током једне школске године.

Од укупно 64 образовна профила верификована од 1994. године, у периоду од шест година верификована су 32 нова образовна профила, и то 19 образовних профила у редовним одељењима и 13 образовних профила за ученике са посебним потребама.

Представљање школе на штанду
Министарства просвете и спорта на Сајму
образовања у Новом Саду 2007.

Ово је савремени период школе који је праћен и великим бројем пројеката, награда и признања, успостављањем сарадње са школама из земље и иностранства.

Садашњих 1080 ученика и 143 запослена труде се да својим радом и постигнућима буду достојни наследници утемељивача Техничке школе, али и да достигну нове циљеве и суоче се са изазовима савремених захтева који стоје пред средњим стручним образовањем, свесни чињенице да је образовање основа и услов сваког напретка, и личног, и друштвеног. Не плашећи се да уложи свој рад, ентузијазам и креативност, следе визију дефинисану Школским развојним планом:

„Професионални, стручни и мотивисани наставници који раде у модерној и савременој школи са мотивисаним и добрим ученицима у одељењима са мањим бројем ученика; наставом заснованом у свим облицима групног и индивидуалног рада, уз примену активне наставе са заједничким циљем: најквалитетније и најперспективније образовање које може наћи примену одмах по завршетку школе. Школа која доприноси стварању безбедног, пријатног и стимулативног окружења и која сарађује са сличним школама из земље и иностранства.“

АМБИЦИЈЕ И ПЕРСПЕКТИВЕ

МАШИНСТВО И ОБРАДА МЕТАЛА

У подручју рада машинство и обрада метала у нашој школи су се школовали класични образовни профили: машински техничар, погонски техничар машинске обраде, погонски техничар – механичар за радне машине, бравар, машинбравар, металостругар, металоглодач, аутомеханичар, металобрусач, лимар, аутолимар, алатничар, инсталатер, прецизни механичар као и бравар специјалиста, металоглодач специјалиста, металобрусач специјалиста, механичар алатних машина специјалиста.

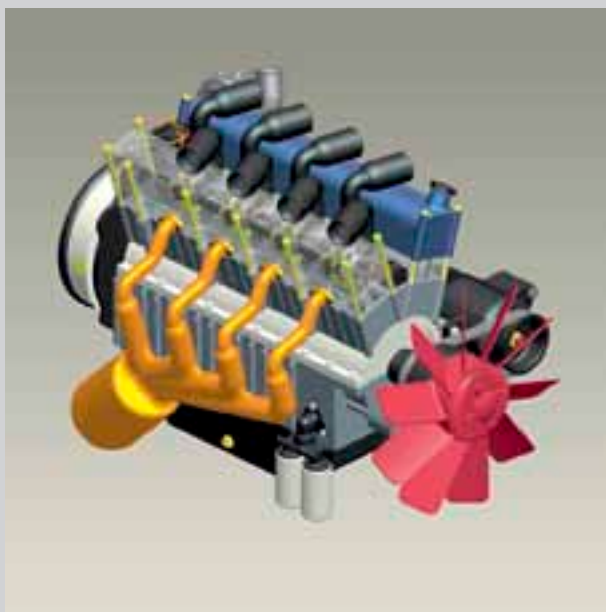
Школске 1998/1999. поред класичног профила машински техничар, у школи је уведен нови, перспективан образовни профил машински техничар за компјутерско конструисање. Стари систем рада на таблама за цртање, уз употребу дигитрона за израду прорачуна, иновiran је применом рачунара за пројектовање и израду техничких цртежа (CAD/CAM системи).

Наша школа је била међу првих 10 у Србији и прва у Златиборском округу која је увела овај образовни профил. За набавку рачунарске опреме била су потребна значајна новчана средства која су обезбеђена уз велике напоре и подршку Министарства просвете и социјалних партнера. Пошто су овладали наставним методама које су захтевале примену рачунара у настави, професори наше школе су организовали семинаре за професоре стручних школа из Златиборског округа.

Да би се настава из области машинског пројектовања и CAD/CAM технологије могла назвати успешном и квалитетном, она мора пре свега да прати веома брз развој оваквих система и да иде у корак са брзим развојем производних технологија.

Рачунарски кабинет за машинство

Рад ученика Александра Миловановића, мотор

Идеал коме свако треба да тежи је да знања које ученици стичу из ових области буду и напреднија од оних која се у датом тренутку примењују у индустрији.

У настави примењујемо софтверске пакете који су намењени образовним установама подручја рада машинство и обрада метала, а настали су из чувених система програмских пакета који у свету и код нас представљају апсолутни стандард за професионално машинско пројектовање.

За израду техничке документације и за пројектовање у школи се користи пакет програма PRO/Desktop и PRO/ENGINEER. При том, у образовању техничког кадра машинске струке, акценат је на коришћењу рачунара не само као савремене аутоматизоване табле за цртање и пројектовање, већ на добијању техничког цртежа као скупа интегрисаних погледа на моделирани просторни објекат. Ученици се на овај начин оспособљавају да у свом будућем раду на радном месту активно користе софтверске пакете различитог нивоа

сложености. Такође, ученици изграђују прецизне ставове о новим генерацијама и трендовима у области софтверске и хардверске технологије.

Школске 2004/2005. године уведен је образовни профил оператер машинске обраде – оглед у трогодишњем трајању, у оквиру програма CARDS. Ученици овог образовног профила се школују за рад на компјутерски управљаним машинама (CNC струг, CNC глодалица, CNC брусилица). У школи постоји кабинет са школским CNC машинама типа EMCO. Професори наше школе били су предавачи на семинарима о коришћењу CNC опреме за кадрове из привредних субјеката из нашег округа.

Школске 2006/2007. уведен је образовни профил техничар за компјутерско управљање, у четворогодишњем трајању. Ученици овог образовног профила се школују за израду програма за рад на компјутерски управљаним машинама.

Поред тога, школске 2003/2004. уводимо нове образовне профиле: механичар грејне и расхладне технике

Рачунарски кабинет за машинство

Рад ученика Николе Глишића, аутомобил

Марко Јанковић и Дејан Савић

Рад ученика Дејана Савића, брусилица

и механичар гасо и пнеумоенергетских постројења, у трогодишњем трајању.

Ученици подручја рада машинство и обрада метала редовно учествују на такмичењима из ове области. Најзначајнији резултати се већ више година постижу из предмета Моделирање машинских елемената и конструкција.

Тако је 2008. године у Пожези на Републичком такмичењу Јанковић Марко освојио 2. место, а Александар Миловановић 3. место. Наредне 2009. године на Републичком такмичењу у Смедереву Марко Јанковић освојио је 3. место, а Дејан Савић 4. место. Ментори ових ученика били су наставници предмета Моделирање машинских елемената и конструкција Звонислав Поповић и Зоран Ковачевић.

Увођењем флексибилне аутоматизације, где се помоћу рачунара управља процесима и кретањем у аутоматизованим системима, престаје да важи класична подела на машинску и електротехничку струку. Сједињавањем механике, електронике и информатике на један нови начин настаје нова област – мехатроника. То је био разлог за увођење

нового образовног профила техничар мехатронике у школској 2009/2010. години, у четворогодишњем трајању. У наредном периоду планирамо увођење образовног профила мехатроничар у трогодишњем трајању. Наставне планове и програме за наведени профил урадиће професори наше школе у сарадњи са Техничким школским центром из Краља, Словенија, који има значајно искуство из ове области.

У даљем раду планирамо коришћење врхунских програмских пакета CATIA V6 као и набавку робота који би био интегрисан у систем рада школских машина CNC струга и глодалице, као и набавку савременог вишеосног CNC обрадног центра.

Пишући о перспективи и амбицијама у подручју рада машинство и обрада метала у Монографији о нашој школи, желели смо и да наредним генерацијама ученика дамо на увид наше виђење актуелних и будућих трендова у области технике и производње.

Наша амбиција

Рад ученика Марка Јанковића, аутомобил

ПРАКТИЧНА НАСТАВА

Што чујем - заборавим, што видим - запамтим, што урадим - знам

Практична настава се реализује у школским радионицама, у кабинету за графичарство, као и привредним организацијама. Школа је потписала 50 уговора о међусобној сарадњи са занатским радњама и предузећима, где ученици трогодишњих и четворогодишњих образовних профила реализују практичну наставу.

Машинске радионице су у сутерену школе и у њима ученици реализују програмске садржаје ручне обраде, склапања и одржавања и машинске обраде резањем, а у специјализованом кабинету се изводе обраде на CNC машинама, стругу и глодалици. У оквиру машинске радионице постоје учионице за уже стручне предмете, од којих једну углавном користе аутомеханичари.

Електро радионице су такође у сутерену школе и састоје се из два дела, где се реализује практична настава за трогодишња и четворогодишња занимања у подручју рада електротехника. У току је њихова реконструкција и проширење, чиме ће ученици добити одличне услове за извођење практичне наставе.

У кабинету за графичарство налази се нож за сечење папира, штафелаји за цртање и друга опрема, која је прилагођена програмским садржајима практичне наставе за графичку дораду и обликовање графичких производа.

Ученици повезују научена знања са њиховом применом, јер пракса је реализација знања и критеријум истине за сваку теорију.

ЕЛЕКТРОТЕХНИКА

Од оснивања школе до данашњих дана, у подручју рада или одсеку електротехника четвртог и трећег степена, били су заступљени различити образовни профили. Ученици који су прошли кроз наше клупе и учионице школовали су се за електротехничара енергетике, електротехничара аутоматике, електротехничара за инсталације и расхладне уређаје, електротехничара моторних погона, електротехничара за енергетске надземне водове, електротехничара електронских

Прва генерација електротехничара телекомуникација уписана школске 2007/2008. године

компоненти, електротехничара електронике, електротехничара рачунара, електротехничара процесног управљања, електромеханичара за мерне и регулационе уређаје, електромеханичара погона, монтера ТТ водова, електроинсталатери фабричких и кућних инсталација, електромеханичара за машине и опрему, електромеханичара за термичке и расхладне уређаје, аутоелектричара, електроинсталатера и електромонтера мрежа и постројења.

Када је у питању пети степен, односно специјалистичко образовање, у школи се може стећи звање електроенергетичара за мреже и постројења, електроенергетичара за електричне инсталације и електроенергетичара за машине и опрему.

Пошто је електротехника област која се брзо развија и напредује, у школи се улажу напори да понуда образовних профила буде што разноврснија, интересантнија и корисна за даље школовање ученика или њихово укључење у свет рада, а опрема на којој ученици реализују вежбе или практичну наставу што савременија.

Ученици на пракси

Ученици на пракси

Школа је од октобра 2006. године укључена, заједно са још три школе у Републици у оквиру друге фазе Програма реформе средњег стручног образовања, у прављење и имплементацију новог образовног профила електротехничар телекомуникација. Део тима који је реализовао овај посао биле су и професорке наше школе Мирослава Јордовић - Павловић и Татјана Старчевић, која је и републички координатор за праћање огледног образовног профила електротехничар телекомуникација.

Са новим модуларним профилом електротехничар телекомуникација добили смо и савремену опрему (у вредности од 50 000 евра) која се користи у настави у подручју рада електротехника. Ученици овог подручја рада учествују у раду електро секција (практична електроника, телекомуникације и рачунарска секција), на Сајму образовања где презентују своје образовне профиле и ученичке радове, као и на многобројним такмичењима школског, регионалног и републичког нивоа и у разним пројектима и конкурсима.

Јубиларне, школске 2010/2011. године уписује се четврта генерација ученика електротехничара телекомуникација и друга генерација техничара мехатронике, што је такође огледни образовни профил и представља спој машинства, електротехнике и информатике и даје новину и квалитет у реализацији наставе, јер учествују наставници машинске и електро струке. Оба ова занимања су веома интересантна, модерна и перспективна, а за њих смо кабинете опремили опремом која прати трендове развоја у области телекомуникација и мехатронике.

Горан Меловић, 2. место и Душан Станковић, 5. место на Републичком такмичењу електротехничких школа Србије, Пирот, 2010. год.

О чему размишља Стручно веће наставника електротехнике у будућности, како би ово подручје рада било што атрактивније за наредне генерације? То је област мултимедија и, у сарадњи са машинством, мехатроничар у трогодишњем трајању чији би наставни план требало да се реализује у сарадњи са наставницима Техничког школског центра из Крања, који су водећи у овој области.

Искуства са студијских путовања у Немачку и Словенију тежимо да пренесемо у нашу школу, и надамо се да ће томе допринети сарадња и партнерство са школама из Хановера и Крања.

У савременој мехатронској лабораторији Техничког школског центра у Крању директор Техничке школе са директором центра Јоже Дреновцем, јуни 2010. године

МЕТАЛУРГИЈА

Након дугог низа година, када су у нашој школи у подручју рада металургија школовани само занатски профили: ливци, ваљаоничари, извлачиоци и пресачи, школске 2004/2005. године је уписана прва, и за сада једина генерација образовног профила: обрађивач племенитих метала у трогодишњем трајању.

Школске 2005/2006. године у нашој школи, као и у сродним школама у Смедереву и Новом Београду, уписали смо једно одељење новог образовног профила прилагођеног потребама привреде: техничар за контролу у металургији. Овај нови образовни профил смо уписали четири године за редом и до сада смо извели две генерације матураната. Један број ученика је наставио школовање на различитим факултетима и високим школама.

Пратећи потребе тржишта и целокупан развој привреде и индустрије, указала се потреба за новим активностима. Наиме, полазећи од чињенице да се већи део металуршке производње заснива на употреби секундарних сировина и

Радови ученика образовног профила
обрађивач племенитих метала

Ученици, 1963. година

њиховој рециклажи, пратећи савремене трендове, кренули смо као носиоци посла у нове изазове. Као резултат сарадње са Регионалном привредном комором из Ужица, социјалним партнерима првенствено из нашег краја, сродним школама, Агенцијом за рециклажу и Технолошко-металуршким факултетом у Београду, направљен је нови образовни профил техничар за рециклажу - оглед.

Ове године треба да ступе на снагу закони о одлагању амбалажног отпада који прецизирају да ће сви у ланцу трговине морати да на прописан начин одлажу отпад. Захваљујући томе посао ће добити велики број људи који би радили у овлашћеним фирмама за сакупљање и рециклажу амбалаже и другог отпада.

Чланови секције Одрживи развој са професорком Марином Јелисијевић

Овај образовни профил је школске 2009/10. године уведен у редовно школовање у пет градова у Србији (Ужице, Смедерево, Панчево, Суботица и Ниш). Обавезни смо да наредне три године уписујемо овај образовни профил. Очекујемо да ће наш техничар за рециклажу у потпуности задовољити потребе тржишта, да ће стећи сва неопходна знања и вештине, као и способност да се врло брзо укључи у реални свет рада.

Спремни смо за нове задатке, свесни да морамо излазити у сусрет садашњим и будућим захтевима привреде....

Ученици током вежби

ГРАФИЧАРСТВО

Пре свега, треба истаћи да је Техничка школа једина школа у Златиборском округу која школује ученике у подручју рада графичарство. Ово подручје рада је најмалађе, и први пут је уведено 2003. године. Те године, као и наредне, уписан је образовни профил техничар припреме графичке производње. У наредном периоду смењивали су се следећи образовни профили – техничар штампе, техничар графичке

Дарко Бацетић, Марија Арсовић и Марија Јањић
ученици који су на републичком такмичењу у графичкој доради освојили 2. место

Ученици на пракси у графичким предузећима

Ученици на пракси у графичким предузећима

дораде, па опет техничар штампе. Прву генерацију матураната у овом подручју рада школа је испратила 2007. године.

Свој рад значајно смо унапредили опремањем кабинета за практичну наставу у подручју рада графичарство. Тако смо део часова практичне наставе заступили у самој школи што је побољшало квалитет и организацију наставе. Кабинет је опремљен за потребе различитих образовних профила, тако да се за неке профиле пракса обавља само у школи, док се у неким одвија комбиновано и у школи и у штампаријама. Сарадња са штампаријама и локалним партнерима у организацији практичне наставе је на добром нивоу.

Велика промена настаје 2008. године када је уведен огледни образовни профил техничар за обликовање графичких производа - оглед, који је уписан и наредне школске године. Оно што посебно треба истаћи је да ово занимање постоји у само пет школа у Србији, а међу њима и у нашој школи.

Кабинет за графичарство - час практичне наставе техничара за обликовање графичких производа- оглед

Овим огледним образовним профилом добија се „комплетан човек“ који ће бити оспособљен за широк спектар знања, вештина и радних компетенција. Он стиче знања о врстама, облицима и областима графичких производа, о врстама и примени различитих графичких и уметничких техника у осмишљавању графичких производа, као и о врстама, примени и коришћењу различитих компјутерских програма. Стечена

Радови ученика у оквиру обликовања графичких производа,
писма и практичне наставе

Рад ученика, сликање - практична настава

знања се примењују за креирање производа, а по завршеном образовању ученици стичу широк спектар радних компетенција: планирање и организација рада на графичком задатку, израда предложака и пробних отисака, као и израда графичких производа у дигиталном облику и монтажа табака ручним и електронским поступком.

У подручју рада графичарство, овај огледни образовни профил је свакако занимање будућности, али ми ту не стајемо већ стварамо нове идеје куда бисмо могли ићи даље у складу са напретком технике, технологије као и потребама штампарске индустрије.

Стална поставка у кабинету, изложба радова ученика из предмета Писмо

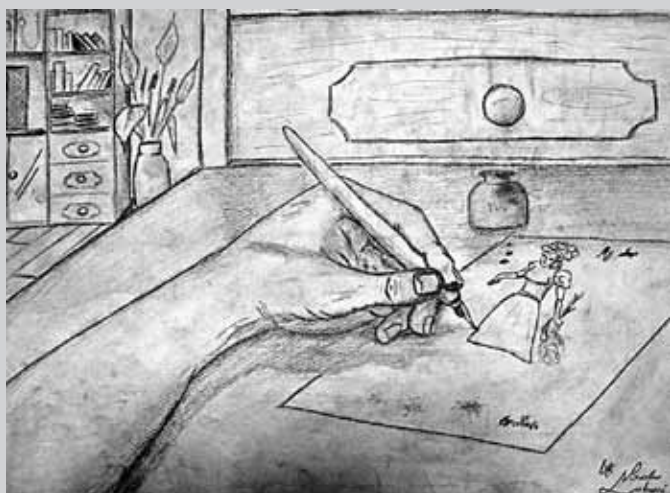
ЛИКОВНО СТВАРАЛАШТВО У ШКОЛИ

– радови ученика –

С обзиром да је реч о Техничкој школи очекивали бисмо да ликовног стваралаштва готово и нема. Међутим, то свакако није истина. Иако већина ученика има интересовање за технику и науку, постоје и они који нагињу ка ликовном стваралаштву – цртању, сликању и другим уметничким дисциплинама. Свакако посебан акценат је на цртању графита, што је нарочито популарно међу ученицима. Ове речи најбоље ћемо илустровати радовима ученика.

Скица за графит ученика Филипа Ђајића

Рад ученика Нинослава Луковића

Рад ученице Катарине Јездовић

Рад ученице Тијане Пантовић

Рад ученице Кристине Масал

ПРОЈЕКТИ

Образовна подручја

- ☒ Машинство и обрада метала
- ☒ Електротехника
- ☒ Металургија
- ☒ Графичарство

Претрага

 >>>

Е-Знање Ужице

Овај сајт креиран је у оквиру пројекта "Е-Знање Ужице". Пројекат је изведен под покровитељством Министарства просвете и спорта Републике Србије, као део Програма реформе средњег стручног образовања, финансираног од стране Европске Уније, који има за циљ стимулисање развоја средњег стручног образовања у Србији. [\[Више ...\]](#)

е лекције

Циљ пројекта "Е-Знање Ужице" је да искористи могућности савремених Информационо Комуникационих Технологија и Интернета као канала комуникације

е дневник

Ваш ID:

Шифра:

анкета

Желиш ли да постанеш ученик ТЕХНИЧКЕ ШКОЛЕ ?

- ☐ а) да
- ☐ б) не
- ☐ в) још увек не знам

вести

[Поклоничко путовање](#)

[Екскурзија](#)

ПРОЈЕКТИ

Пратећи промене у сфери образовања и развоја нашег друштва у целини, Техничка школа је велики део својих снага усмерила у правцу реформи и узела активно учешће у готово свим пројектима из своје делатности.

Техничка школа је једна од 55 школа у Србији која је успешно прошла кроз Програм реформе средњег стручног образовања у првој фази у периоду 2003–2005. године, који је финансирала Европска унија преко Европске агенције за реконструкцију и развој. У првој фази CARDS програма значајно су унапређени услови рада у школи, школа је опремљена, а наставници обучени за реализацију нових наставних планова и програма у подручју рада машинство и обрада метала за образовни профил оператер машинске обраде – оглед. Школа је добила интерног и екстерног носиоца промена.

Као саставни део Програма реформе, у школи је реализован и пројекат „Е-знање Ужице“ који је финансиран из Фонда за иновације Програма. Пројекат је обухватао

Оператер машинске обраде– оглед

Сања Селаковић, интерни носилац промена са наставницима на обуци

Делегација Техничке школе у посети ХанOVERу 2007.

Представници ПроРеКо школа из Немачке и представници GTZ у Техничкој школи

израду веб портала школе са преко 3000 страна које су садржале најзначајније информације о школи, електронски дневник, припреме наставника из појединих наставних предмета и слично. Портал је освојио друго место на конкурс Министарства просвете и спорта и Телекома Србија за најбољи школски веб сајт 2006. године.

Августа 2006. године школа је ушла у другу фазу Програма реформе средњег стручног образовања као једна од четири школе у Србији у којој је уведен образовни профил електротехничар теле-комуникација - оглед.

Програм је успешно окончан маја 2008. године, а поред креирања наставних планова и програма и опремања школа, програм је обухватао и обуке наставника у примени савремених наставних облика рада. Делегација школе била је у студијској посети ХанOVERу у Немачкој.

Наставак пројекта ЗОРА

Почетком 2010. године школа је ушла у пројекат „Модернизација система средњег стручног образовања“ који спроводи Министарство просвете уз техничку и финансијску подршку Европске уније (ИПА 2007), а који је наставак Програма реформе средњег стручног образовања. Циљ пројекта је да подржи развој и имплементацију система осигурања квалитета за стручно образовање.

Од 2005. године Школа је у пројекту „ЗОРА“ – Златиборска образовно развојна акција. Овај пројекат финансира GTZ – Немачка организација за техничку сарадњу, а циљ пројекта је децентрализација образовања у функцији регионалног развоја. Пројекат обухвата неколико области: развој школа, обуке и оспособљавање, сарадња са школама и институцијама у Немачкој и финансирање. Пројекат се наставио и у 2010. години.

Септембра 2009. године Техничка школа је започела реализацију пројекта „РеЦеКо – Србија“, заједно са још 11 средњих стручних школа из Србије. Пројекат

се бави трансформацијом школа у регионалне центре компетенција на платформи увођења и примене EFQM модела управљања и трансфера знања са ПроРеКо школа у регији града Хановера у Доњој Саксонији у Немачкој. Пројекат се реализује у сарадњи са Министарством просвете и уз финансијску подршку Немачке организације за техничку сарадњу – GTZ. Делегација школе посетила је ММ школу за мултимедије и информациону технологију из Хановера у Немачкој. Пројекат обухвата велики број обука за руководство школе и школски РеЦеКо тим.

Посета партнерској ММ школи у Хановеру 2009.

Састанак главне пројектне групе РеЦеКо пројекта

Отварање РеЦеКо канцеларије у школи

Отварање РеЦеКо канцеларије у школи

Поред наведених пројеката, који су имали шири значај, у школи је у последњих десетак година реализован читав низ пројеката од локалног и специфичног значаја. Пројекат „Савремена школа – савремено друштво“ реализован је у сарадњи са Ужичком гимназијом и Ужичким центром за права детета, бавио се подршком ученицима, а финансирала га је америчка организација UMCOR. Пројекат „Добар пут“, реализован је у сарадњи са Центром за социјални рад и другим школама у граду, а имао је за циљ превенцију малолетничке делинквенције. Пројекат „Другачији“, бавио се проблемима деце са сметњама у развоју и финансирала га је организација Save the Children. Пројекти Активизам младих за интеркултуралне вредности и Права детета у средњим школама, реализују се током школске 2009/2010. године у сарадњи са Ужичким центром за права детета.

У оквиру сарадње са Ужичким центром за права детета - ђаци Техничке школе у Берну, Швајцарска

ТЕХНИЧКА ШКОЛА НА ИНТЕРНЕТУ

Прва интернет презентација школе направљена је 2003. године и налазила се на адреси www.teh-skola-radoje-maric.edu.yu. Креирао ју је наставник електротехничке групе предмета Милорад Мурић у програму Front Page. Презентација је садржала

Насловна страна првог сајта школе

Информације о образовном профилу

преко 120 страна, на којима се налазио велику број информација о организацији и раду школе, запосленима, подручјима рада, образовним профилима и друго. Презентација је била прегледна и омогућавала је брз и лак приступ информацијама.

У оквиру пројекта „Е - знање Ужице“ који је реализован као саставни део прве фазе Програма реформе средњег стручног образовања, 2005. године

Представљање веб портала у Танјуговом прес-центру

Страна са електронским лекцијама

Једна од електронских лекција

направљен је веб портал школе са преко 3000 страна. Портал се налази на адреси www.tehnickaue.edu.rs. У сарадњи са експертима из Компаније „ВЕЗА“ из Београда, који су креирали програмско окружење портала, група наставника је осмислила и унела саджаје. Поред своје величине, портал је био специфичан и по томе што је омогућавао електронско учење на даљину, које је у то време у Србији било новина. Наиме, на порталу су се налазиле припреме наставника за преко 20 стручних предмета. Саставни део портала је и електронски дневник, такође једна од новина у време када је креиран. Све је то вероватно био разлог да портал Техничке школе освоји друго место на конкурс Министарства просвете и спорта и Телекома Србија за најбољи школски веб сајт 2006. године.

ПАРТНЕРСКЕ ШКОЛЕ

Потписивање повеље о сарадњи, Видовдан 2007. год, директори Ержебет Ивановић из Суботице, Сениша Којић из Крагујевца и Драган Туцаковић из Ужица

Делегација Техничке школе у посети Техничком школском центру у Крању маја 2009

ПАРТНЕРСКЕ ШКОЛЕ

У својим напорима да током свог педесетогодишњег постојања буде и остане ослонац и носилац напретка и развоја, Техничка школа је схватила да је један од услова за стални напредак и успостављање сарадње и партнерства са школама из земље и иностранства.

Размена искустава, узајмна помоћ и коришћење заједничких ресурса су свакако снажан подстицај за унапређивање рада у свим сегментима школског живота.

Тако је наша школа успоставила партнерске односе са Политехничком школом из Крагујевца и Техничком школом из Суботице са којима је потписала и Уговоре о пословно-техничкој сарадњи 2007. године. Сарадња са овим школама одвија се кроз узајамне посете, образовање различитих тимова за реализацију активности у

Делегација из Крања код градоначелника Јована Марковића

циљу унапређења наставе у сродним подручјима рада, размене делегација ученика и наставника, сталне консултације и размене искустава. Данас је у било којој од ове три школе незамислива реализација неког пројекта или важног догађаја за школу без присуства представника братских школа. Научили смо да смо заједно богатији, да више и боље можемо и унемо!

Техничка школа је 2008. године успоставила сарадњу са Техничким школским центром из Краља. Узајамне посете делегација ове две школе веома брзо су отвориле врата сарадњи на различитим пољима, како стручним, тако и у пројектима подршке ученицима. Како је ова сарадња започела захваљујући Срећку Симовићу, бившем ученику Техничке школе, кога је животни пут одвео у Словенију, а наш сајт подстакао да ступи у контакт са школом, то је доказ да се школа завршава, али да су сви њени ученици заувек ученици наше школе.

Пројекат Регионални центри компетенција, РеЦеКо – Србија отворио је могућност успостављања партнерства са ММ школом за мултимедије из Хановера, Немачка, коју је делегација наше школе посетила у новембру 2009. године.

Надамо се да ће ово партнерство заживети, али и партнерстава са другим школама из Македоније, Босне и Херцеговине и неких других земаља.

Делегација из Краља на Међавнику са Емиром Кустурицом

НАГРАДЕ И ПРИЗНАЊА

Република Српска
Министарство просвете, науке и технолошког развоја

Једини државни награђивач Србије
Министарство просвете, науке и технолошког развоја
Универзитет у Београду

СВЕТОСАВСКУ НАГРАДУ

Техничкој школи - Ужице

Београд,
17. јуна 2017. године

Ljiljana
17. јуна 2017. године

НАГРАДЕ И ПРИЗНАЊА

Као круна свих досадашњих амбиција, залагања и ангажовања ученика и запослених у Техничкој школи дошла је Светосавска награда за 2006. годину, најзначајније признање у просвети које једна школа у Србији може да добије. Награда је свечано уручена директору школе на централној Светосавској академији у Центру Сава 27. јануара 2007. године. Свечаној додели присуствовали су представници ученика, наставника, Школског одбора, родитеља ученика школе.

Делегација Техничке школе на додели Светосавске награде у Сава центру у Београду

Повеља „Капетан Миша Анастасијевић“

Привредна комора Србије и Регионална привредна комора Ужица доделили су Техничкој школи плакету за допринос у привредном развоју региона и Коморског система. Плакета је додељења директору школе 31. октобра 2007. године на свечаности поводом 150 година Привредне коморе Србије и 45 година Регионалне привредне коморе Ужице. Поред наше школе, плакету су добила највећа и најзначајнија предузећа у региону, велике компаније и институције и истакнути појединци.

Добитници награде за 2009. годину – директори и менаџери најзначајнијих предузећа, компанија, институција и организација Златиборског округа

Плакета „Капетан Миша Анастасијевић“ за остварене резултате у афирмацији предузетничке културе и стваралаштва за 2009. још је једно значајно признање нашој школи.

Сертификат додељен директору школе о учешћу у Програму реформе средњег стручног образовања

Плакета ПКС и РПК

Плакета Регионалне привредне коморе

Директор школе је 2009. године добио сертификат о учешћу у Програму реформе средњег стручног образовања у Србији.

У сертификату између осталог стоји да је „Велики део усјеха Пројекта реформе средњеј стручној образовања... њосијинут захваљујући усјешној сарадњи са школом на чијем челу сје били њоком ѡрајања ѡројекта.“

Телеком Србија у сарадњи са Министарством просвете и спорта Републике Србије и часописом „РС Press“, 2006. године доделио је Техничкој школи другу награду за најбољи школски веб сајт.

Телеком Србија а.д.

Наградни конкурс за избор најбољег школског веб сајта

најшколски web
Telekom Srbija

По оцени стручног жирија
за освојено **друго** место
додељује се награда и плакете

Telekom Srbija
POKREĆEMO ZNANJE

Техничка школа

Ужице, www.tehnickaue.edu.yu

"Нисе знање само знати
већ је знање - знање дати."

 Telekom Srbija

За освојено друго место на конкурс за најбољи школски веб сајт

Представа у школи поводом Св. Саве

Представа на малој сцени Народног позоришта
за време сајма образовања

Књижевно вече

ТЕХНИЧКА ШКОЛА ЈЕ ДОЖИВЉАЈ НЕПОНОВЉИВ

Ученици који уписују нашу школу првенствено су заинтересовани за техничке науке. У нашој школи вредно и неуморно раде и наставници који им откривају лепоту уметности писане речи. Професори Стручног већа српског језика и књижевности годинама покушавају да одговоре на питање наших ученика које гласи: “А зашто су нама машинцима, електротехничарима, металурзима и графичарима потребна знања из књижевности?” Несебично се трудимо да код њих развијемо љубав према читању књига и покушавамо да им помогнемо да у себи открију неодољиву читалачку радозналост која ће им открити тајне непознатих и далеких светова. Тежимо да истраже лепоту писане и изговорене речи, њену дубоку мисаоност и искреност, а да забораве на лажи и извештаченост које се врло лако откривају.

Књижевно вече са Иваном Ршумовићем,
некадашњим ђаком школе

Језички перформанс „Свети Сава“

Прослава Савиндана у школи 2010. године

У тој сизифовској борби ветар у леђа ученицима дају и професори страних језика, који са друге стране покушавају да побуде у њима интересовање за откривање нових димензија језика. Професори Стручног већа страних језика одговарају на питање зашто је толико животна изрека „Богат си онолико колико језика знаш“.

У школи од 2000. године прослављавамо Савиндан, школску славу. Ученици припремају богат културно-уметнички програм. У оквиру прославе организује се свечани програм. Ученици драмске, рецитаторске и музичке секције, а од 2009. године и секције руског и енглеског језика, показују и приказују оно што су вредно радили

Прослава Савиндана у школи – Владика Теодосије, некадашњи ђак Техничке школе

током школске године. Извели смо представе које су се допале публици, па је постала традиција да наше колеге и госте на слави, сваке године пријатно изненадимо новим садржајима. Гледале су се следеће представе: „Хлеб и босиљак“, „Врати се својим коренима“, „Разговор са светитељем“ (по тексту нашег ученика Немање Кутлешића) и „Пронађи свој пут“.

Године 2009. је право освежење представљао језички перформанс „Свети Сава“, који је изведен на четири језика. То је један нови приступ прослави векова Светосавља. Ученици су први пут казивали стихове на италијанском, руском,

Прославе Савиндана у школи

енглеском и српском језику у духу изреке “Ratione, non vi, vincenda adolescentia est” („Младост треба придобијати разумом а не силом“). Током Дана ваннаставних активности и Сајма образовања у протекле две године, ученици су извели представе „Како сам поново постао нормалан“ и „Триптих Јесењину“.

Књижевне и рецитаторске вечери дају такође посебну чар наставном процесу у нашој школи. Све оне су за памћење и истинско уживање.

С поносом можемо истаћи да наши ученици својом инвентивношћу и начином осмишљавања програма уз вредне руке наставника, не заостају за својим вршњацима који похађају гимназију.

Новинарско-графичарска секција вредно припрема и издаје школски часопис ТЕМГ од 2002. године. Идеја о оснивању и издавању часописа потекла је од ученика, који су уз помоћ професора српског језика и књижевности и графичарства, добили своје гласило из којег ослушкујемо

живот, схватања и дилеме младих у актуелном друштвеном тренутку.

Да труд професора српског језика и књижевности и професора страних језика није узалудан, потврђују сами ученици који радо учествују и осмишљавају активности које дају естетску компоненту Техничкој школи. Али и не само то, са поносом можемо рећи да прилично велики број наших матураната након завршетка средње школе уписује филолошки, филозофски или неки други друштвени факултет.

Трудимо се да негујемо и сагледавамо важност и драгоценост чистоте и доживљаја уметности уопште. А темељ је књига, лепота писане и изговорене речи, лепота матерњег језика или језика Бајрона, Пушкина, Игоа... У књижевности могу открити зашто Ахил никако неће стићи корњачу, макар ишао десет пута брже од ње или да изговорена и писана реч имају исту егзистенцију што се силом прилика мења и утиче на мењање света. Наши ученици ће тек мењати свет снагом знања и лепоте.

Прославе Савиндана у школи

ПРАВОСЛАВНА ВЕРОНАУКА

(КАТИХИЗИС)

Дар Преосвећеног владике Теодосија
својој школи

Православна веронаука је од школске 2002/03. изборни предмет. Школа издавају учioniцу за кабинет и тај простор се опрема за веома кратко време. То је први кабинет за веронауку у Србији опремљен комплетно за потребе овог предмета. Кабинет је посвећен Светом Сави, школској слави. То је био предлог и жеља ученика веронауке.

Ученици веронауке су иницијатори изградње чесме и два горионика у порти Храма светог Марка у Ужицу; прикупљања помоћи за ученике на Косову и Метохији; посета дечјем одељењу Ужичке болнице; прикупљања помоћи за сиромашне ученике у школи.

Кабинет су посетили и благословили све ученике и запослене у Школи Његово преосвештенство владика жички Хризостон и наш драги владика Теодосије (Шибалић), наикадашњи ученик наше школе.

Владика Теодосије је највећи дародавац у опремању кабинета и изградњи чесме „Источник живоносни” у порти Храма светог апостола и еванђелисте Марка.

Током ових осам година организовано је више од 30 поклониčkih путовања у манастире Србије и Црне Горе за све ученике и професоре.

Било је духовних трибина и духовних вечери, сусрета ученика веронауке из других школа.

За сваку похвалу је изванредна сарадња и многе заједничке манифестације ученика наше школе који су на грађанском васпитању и веронауци. Четири ученика веронауке је уписало и студира теологију, а једна ученица се замонашила.

У кабинету за веронауку

Чесма „Источник живоносни” у порти Храма светог апостола и еванђелисте Марка у Ужицу

Поклониčko путовање у манастир Милешево, професори и ученици, 2005. год.

ФИЗИЧКО ВАСПИТАЊЕ

Дан школе - турнир у баскету, професори и ученици

До 1978. године настава физичког васпитања извођена је у неадекватним условима. Наиме, једна учионица била је претворена у спортску салу и свлачионицу што је био недовољан простор.

Од 1978. године настава, као и ваннаставне активности, изводе се у спортским салама које су изграђене у склопу Техничке школе „Радоје Љубичић“.

Због великог броја одељења покривеност часова слободним терминима у спортској сали је 77 %, па би било потребно у будућем периоду изградити још један објекат за наставу у периоду када не може да се ради напољу.

Када услови дозвољавају, настава се изводи на градском стадиону и у Великом парку.

Поред редовне наставе у нашој школи се одувек велика пажња посвећивала ваннаставним активностима. Многи наши ученици су појединачно или екипно долазили до нивоа републичког такмичења па постајали и прваци републике. У овој области највећи успех је наша школа доживела (као чланица Образовног центра), када је проглашена за најуспешнију средњу школу у спорту у Србији за школски олимпијски период од 1980. до 1984. године.

ЂАЧКИ ПАРЛАМЕНТ

Са жељом да школа буде још пријатније место за све ученике а вођени чињеницом да због њих и постоји, од 2006. године активно ради Ђачки парламент Техничке школе. Од тада па до данас одржан је велики број акција и манифестација. Поред тога, захваљујући парламенту, ученици активно учествују у школском животу и доношењу одлука битних за живот и рад школе. У оквиру парламента одлично функционишу тимови као што су: тим за информисање, тим за хуманитарне акције и прву помоћ, тим за спорт, културни, креативни тим, тим за забаву. У школи активно ради и ђачки разглас који омогућава пријатнији боравак у школи током одмора, уз музику.

Захваљујући доброј организацији током претходних година одржан је велики број акција а неке од њих су постале традиционалне. Таква је манифестација “Вече

Тим за прву помоћ се сваке године вредно спрема за такмичење а постизали су и веома завидне резултате

Ученици су се вредно спремали да презентују своју школу на првом Сајму образовања у нашем граду, а том приликом су разговарали и са помоћником министра, Богољубом Лазаревићем

матураната” која се одржава сваке године у мају, а има за циљ да награди све ученике који су током године вредно радили у парламенту.

Веома смо поносни што смо једина школа у округу која је учествовала на Међународној конференцији Ученичких парламената која се већ две године одржава у Врњачкој Бањи.

У оквиру пројекта „Живети заједно”, који Ужички центар за права детета реализује у сарадњи са Песталоци фондацијом, одвија се Програм интеркултуралне размене који подразумева боравак средњошколаца из Србије у Швајцарској. Ове године, други пут, наша школа је добила позив за боравак у Песталоци децјем селу у Трогену у Швајцарској. Циљ пројекта је подизање свести о вредностима интеркултуралног живота и развој толеранције. Поред седам ученика наше школе у Швајцарској су боравили средњошколци из Ужичке гимназије, Техничке школе „Радоје Љубичић”, као и средњошколци из Алексинца и Ниша.

Ђачки парламент у Врњачкој Бањи

Представници школе у Швајцарској

УСПЕШНИ БИВШИ ЂАЦИ И НАСТАВНИЦИ ОВЕ ШКОЛЕ У ПОЈЕДИНИМ ОБЛАСТИМА

Велики број ученика који су завршили ову школу или наставника који су у њој радили постали су веома успешни у појединим областима рада и стваралаштва.

Више њих постали су доктори наука који раде на универзитетима и научним институцијама у земљи и иностранству. Ево имена неких од њих: Сретен Сокић, Миливоје Сокић, Драган Голубовић, Слободан Ристић, Миодраг Лазић, Миливоје Костић, Љубомир Лукић, Љубодраг Тановић, Александар Обрадовић, Радмила Дробњак, Оливера Новитовић, Видоје Миловановић...

Такође, било је успешних спортиста, а неки су и данас активни. Поменућемо оне који спадају међу најуспешније: Радомир Антић, Раја Петровић Антић, Весна Јовановић, Снежана Бранисављевић, Драган Петровић, Србо Стаменковић, Дарко Белојевић, Иван Вукомановић...

У области културе и књижевности успешни ствараоци који су завршили ову школу су: Ристо Кубура, Иван Ршумовић, Предраг Радоњић... На музичкој сцени посебно су успешни Дејан Петровић, Дејан Лазаревић...

Ова монографија је невеликог обима, па о животу, раду и успесима истакнутих личности школе можете прочитати у наредном пресеку рада, као и у школском часопису.

Некада ученици, а сада професори школе

ПРОФЕСОРИ

Свако биће створено је сагласно са својом улогом у животу. Улога сваког бића испољава се у његовим наклоностима, пројавама, стремљењима. Призивање (улога, послање) није једнакост или неједнакост, по полу или по дару. Природно призивање професије је љубав према деци, младима. Љубав је суштина тога звања. Притом није толико важан степен љубави, колико њен карактер.

Једна љубав налази срећу у самом осећању према деци и труду који се улаже у њихово васпитање и образовање. Друга врста љубави налази своје осећање у надахнућу којим деца подстичу професора да пружи све од себе, да дарује себе без резерве, да пружи и „више него што може”. Оба ова вида љубави нису одвојени један од другог, али најчешће преовладава љубав друге врсте.

Сама природа занимања професора је таква да се чини као потреба сопственог бића, своје душе. Љубав према ученицима даје смелост, храброст, предузимљивост, трпељивост, труд на труд сваке врсте. Професор треба да се труди најпре да подстакне развој од индивидуе ка личности, а затим да нађе начин да ученик стекне одређена знања и вештине.

Захваљујући таквим залагањима врских професора ове Школе, имамо велико благо: некада ученици Школе, а сада драге и поштоване колеге.

ПСИХОЛОШКО – ПЕДАГОШКА СЛУЖБА

Психолошко – педагошка служба је почела са радом формирањем Образовног центра 1977. године, када је радила у оквиру ООУР-а Заједничка основа.

Када је Образовни центар расформиран, школа је, у складу са Законом оформила психолошко-педагошку службу у којој су школске 1984/85. године радили дипломирани социјални радник и психо-педагог. Служба је организовала систематске прегледе и вакцинисање ученика, сарађивала са одговарајућим установама, службама и родитељима ученика у решавању појединих социјалних,

Надежда Јечменица и Обрадин Јешић

психолошких, здравствених и других проблема појединих ученика; у сарадњи са СИЗ-ом запошљавања помагала је ученицима да изаберу будуће занимање и вршила анкетирање ученика у циљу сагледавања интересовања ученика за поједине блокове изборне наставе.

Као и све новине, и психолошко - педагошка служба је била различито прихваћена од наставника и управе школе, тако да се морала својом стручношћу изборити за место у школи и постати истински сарадник у остваривању циљева образовања и васпитања.

Стручни сарадници који су радили у психолошко-педагошкој служби Школе: Надежда Јечменица, социјални радник, Обрадин Јешић, психо - педагог, Јелена Павловић, психолог, Сања Читаковић, педагог, Александра Рогић, педагог, Маријана Симовић - Алексић, психолог, Ружица Страњаковић, педагог, Александра Поповић, психолог, Андријана Долаш, педагог и Ивана Вермезовић, педагог.

Данас је рад у школи незамислив без ове службе која је снажан ослонац свим учесницима образовно – васпитног процеса и својим стручним ангажовањем доприноси унапређивању рада у школи, тако да представља карику без које у школи ништа не би било исто.

Психолошко - педагошка служба школске 2010/11. године:
Александра Поповић, Ивана Вермезовић и
Маријана Симовић - Алексић са својим ментором Јеленом Павловић

Сећања Раја Поповића

На самом почетку интервјуа, господин Рајо Поповић, искористио је прилику да честита 50 година рада школе свим запосленима, како садашњим, тако и онима чији су кораци давно одзвањали њеним ходницима.

Сећања Раја Поповића односе се на временски период од 1960. до 1976. године, што ће значити да се овај (седи) господин сећа првих дана рада Техничке школе. Као најзаслужнију особу за отварање школе, из тадашњег среза, истакао је Олгу Живковић, посебно наглашавајући да је првобитни разлог отварања школе била добра и развијена привреда, што ће рећи, да су управо потребе привреде поставиле темељ и отвориле врата наше школе. Септембра 1960. године, кроз та врата, закорачили су њени први ученици.

Након положеног пријемног испита, ђаци су распоређени у четири одељења, од тога су два одељења била машинског, а два одељења електротехничког смера. Техничка школа, као тек отворена, нова школа, била је врло привлачна за ђаке, па је не тако ретка појава била да су ученици других средњих школа, и након завршеног првог разреда долазили код нас.

Господин Поповић сматра да је првобитни назив школе, а који је истоветан данашњем, и најприкладнији назив, јер отварање нових смерова није представљало гаранцију за њихов опстанак.

Као пример, навео нам је чињеницу да је 1962. године уписано једно одељење грађевинске струке, али је после неколико година укинута због незаинтересованости ученика. Иако је казивање господина Поповића о давно прошлим данима по природи ретроспективно, то није утицало на сликовитост и занимљивост његових прича.

Интересантно је да се настава, само прве године, одржавала у преподневној, а тек касније се радило и у поподневној смени.

У почетку, настава се одржавала на првом спрату зграде која је зидана за Шумарску школу, која никада није почела са радом, тј на првом спрату зграде чији се пројектант, како легенда каже, након сазнања да је његова грађевина почела да тоне, убио. Након адаптације и исељавања станара, али и исељавања Основне школе „Наде Матић“, добијено је и приземље зграде и неки подруми у којима су формиране радионице за практичну наставу и лабораторије за огледање електричних машина.

Професори у учионици

И док су у радионицама одрађивали практичну наставу служећи се половним машинама, које су добијене из привреде као поклон, у кабинетима су, у клупама, седеле дечије главе жељне знања, у униформама које су прописане од стране школе у договору са родитељима. Ученици су добијали платно од школе, а сами су имали обавезу да себи сашију кецеље или блузе. Занимљиво је да су се ученици изували на уласку у школу, и сви су носили патике. Умела је та обућа некада и да нестане! Учионице су биле врло чисте, упкос чињеници да је грејање било крајње примитивно, паркет је био лакиран, а у сваком кабинету налазиле су се жардињере за цвеће о коме су се бринули ученици, тако да ни естетско није мањкало.

На питање да ли је данас теже радити са децом, него раније, господин Рајо Поповић одговорио нам је потврдно уз образложење да су деца тада била и породично и друштвено боље подгајена, ђаци су били дисциплиновани и правили су ситне проблеме.

За 16 година рада у Техничкој школи (првих пет година као професор математике, шеф металуршког одсека, помоћник директора и наредних 11 година и сам на функцији директора) Поповић памти само један случај искључења ученика из школе с правом полагања разредног испита због грубог ометања наставе. Иако је био директор школе, ова функција га није одвојила од наставе. За ученике је, током интервјуа, имао речи хвале, говорећи да

Професори на екскурзији

су то била добра, вредна и радна деца. То су били одлични ученици, који су након школовања постизали завидне успехе поставши директори угледних фирми у Ужицу, Ариљу, Крагујевцу, Бајиној Башти...

Како школу не чине само ђаци већ и професори, господин Рајо Поповић нам је причао и освом колективу, који је био врло млад и међусобно су се поштовали; добро су радили, али и оштро. Њихова оштрина је произилазила из чињенице да су сви запослени били почетници, осим

човека који је понео титулу првог директора (наше) школе, Драшка Драшковића и самог господина Поповића. Наставу су, поред наставника Радомира Пантовића, Вере Полексић, Стаменке Јовановић, Радише Терзића, Љубише Максимовића изводили и спољни сарадници из школе и привредних организација.

Марљивост и тимски рад, професори и ученици су испољавали кроз бројне ваннаставне активности. Низ секција је постојао још од самог почетка рада, као што су литерарна, драмска, фолклорна, шаховска, спортска секција и друге. Заједно су учествовали на бројним такмичењима на којима су освајали завидна признања, али и у свим могућим радним активностима друштвеног значаја, посебно издвојивши акцију пошумљавања (Златибора, Шаргана...)

Све наведено, у овом тексту, указује да је наша школа, од почетка рада, па све до данашњих дана, била и остала угледна и цењена установа у којој су одрастале бројне генерације и стасавале у озбиљне људе.

Срдачно захваљујемо господину Рају Поповићу што нам је, евоцирајући своје успомене, приближио некадашње особености наше школе.

Још једном, хвала!

Идите, певајте са својим одељењем

Екскурзија. Идемо аутобусом преко Босне. Два електро одељења – једни седе у предњем делу аутобуса, а други у задњем одакле допире песма.

Да ли је све у реду?

Одлазим у задњи део аутобуса, седам на прво слободно место и прикључујем се песми.

– Идите и певајте са својим одељењем.

– И ви сте моји. Умем да певам и ваше песме.

Мало-помало напетост попушта, атмосфера се мења.

Из предњег дела аутобуса прихватају песму, и више нема одвајања, сви су другови, сви су заједно.

Стаменка Јовановић

Ученици на екскурзији

Симо, Симо

На повратку из Охрида са предивне екскурзије идемо преко Косова. Пролазимо поред винограда.

Одједном се у аутобусу проломи:

– Симо! Симо!

– Сад ћу ја – и возач Симо заустави аутобус.

Док сам се окренула, а сви су ученици већ били напољу. Протестујем. Шта ћу рећи у школи?

Не прође ни пет минута, а аутобус опет пун ученика, али пуни и њихови џемпери, кошуље...

И „Симо, Симо,” заори се касније још једном. Овог пута, поред јабучара.

Кад смо у Ужицу изашли из аутобуса, обућа нам се лепила од слатког грожђа, а уста топила осмесима због несташлука.

Стаменка Јовановић

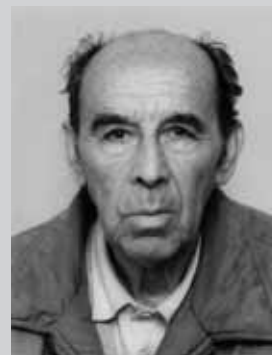
На фериботу за Напуљ од силине удара таласа свим члановима колектива је мука: неки покушавају да остану на ногама, али лете с једне на другу страну палубе, други не мрдају, пресамићени преко ограда, трећи леже на клупама.

Коса, спремачица, из свег гласа дозива директора Раја Поповића:

– Директоре, заустављајте ово, хоћу да сиђем!

Стаменка Јовановић

Интервју са Радомиром Пантовићем

Од када и колико дуго сте радили у Техничкој школи и на којој позицији?

Школа је почела са радом 1960. године. Те године сам и ја започео рад у њој и то организовањем првог пријемног испита, на основу кога су тадашњи ученици стицали право на образовање у оквиру машинског и електротехничког смера. Један сам од првих професора Школе заједно са Рајом Поповићем, Стаменком Јовановић и Вером Полексић. За наредних 12 година, колико сам провео у овој школи, као професор механике, број запослених се, наравно, знатно повећао, делом и због тога што према тадашњем пропису школа није могла бити одвојене од привреде, па су нпр. у трећем и четвртном разреду наставу изводили спољни сарадници.

Какав је углед имала Школа те 1960. године?

Сматрам да су ученици ти који носе углед школе, а не професори, без обзира колико су добри у свом послу. Школа је од самог почетка била цењена, јер помен имена многих који су кроз њу прошли, завршили факултете и постали озбиљни пословни људи, доприноси ономе о чему говорим.

Чега се најчешће и најрадије сетите из периода који сте провели у Техничкој школи?

То су, засигурно, дружења. Било је ту доста излета, како са колегама, тако и са ученицима, и морам рећи да су ми подједнако драга.

Да ли су постојале неке ситуације, догађаји којих не желите да се присећате?

Не, јер то је, заиста, један леп период.

Дуго сте радили у просвети. Шта можете навести као главну одлику доброг професора?

Прво и основно је да човек, који ради са децом, треба добро да разуме шта је дете и да га цени.

Шта мислите да ли је данас теже радити са децом?

Свакако, али моја критика није окренута ка деци, већ ка друштву, а постоји и још једна напомена, а то је да породица и школа морају ићи у истом смеру, што данас често није случај.

И за крај нам реците да ли бисте се, иако сте професор у пензији, прихватили наставе школи?

У овим годинама, морам признати да бих се тешко наканио.

Професори испред школе

Професори у зборници играју фудбал

Било је то у оно време када је професорски кадар у школи у просеку имао 28 година. Неко је за време великог одмора одузео фудбалску лопту ученицима и донео је у зборницу. Угледавши лопту, неки професори не одолеше жељи за шутом и она полете, додавана, с краја на крај зборнице. У том тренутку, редар улази да узме креде у боји за час. Запањен, одмах истрчава и право у учионицу. Виче:

– Да видите само, професори у зборници играју фудбал.

Стаменка Јовановић

И да знате, костим је био тесан

На Бледу смо. – Базен у хотелу „Голф” ради – дотрчали су ученици да ми кажу. Стигла сам пред затварање. Молим да нас приме, „да се деца мало испливају” и то, ако може, дабе. Може. Услов – без скакања. Пристајем. Али, ја нисам понела костим, а децу без пратње не смем да пустим. Једна од ученица, Јуца, рече да ће ми уступити свој. Стижемо. Још сам у свлачионици, а већ чујем издајничко плјускање воде – наравно, младићи се скоковима показују пред девојкама.

Нису вредела ни упозорења, ни заповести, а ни молба да ми не квасе косу. Све је било по њиховом. Срећом, чувар је био благонаклон, а других гостију није било.

Излудирали су се, лепо захвалили и напустили смо хотел. Моја коса је сва у фронцлама, налик покислој кокошки.

На једном од сусрета, прослава и подсећања, један од некадашњих актера „пливања са скоковима у воду” ми рече: – И да знате, професорка, костим вам је био тесан.

Стаменка Јовановић

Укован

На једној матурској вечери прекрасна музика. Сви се дигли, играју. У мени све трепери. Хтела бих и ја да заплешем, али ми нико не прилази, пошто крај мене седи мушкарац који би требало да ме позове на игру.

Најзад, сва узбуђена, обратих му се:

– Па хајде већ једном да заиграмо.

– Не могу, купило сељаче нове ципеле и дошло на матурско вече, а оне, нове и неумољиве, направиле жуљеве. Музика, као жеравица, у утроби поиграва, а ја као укован.

Стаменка Јовановић

Матуранти 1981/82

БИОГРАФИЈЕ ДИРЕКТОРА И ПОМОЋНИКА

Рађо Поповић

Рођен је у селу Лопашу, општина Пожега 1930. године. Четири разреда основне школе завршио је у месту рођења.

Због окупације земље, није ишао у школу од 1941. до 1945. године. Завршио је четири разреда "Ниже реалне гимназије" у Пожези, следећа четири разреда гимназије завршио у "Мушкој гимназији" у Чачку и Природно-математички факултет у Београду. Први радни однос засновао је 1958. године у Основној школи "Андрија Ђуровић". За професора математике, у Техничкој школи, постављен је 1. септембра 1960. год. Уз обавезе професора, обављао је и послове шефа металуршког одсека и помоћника директора школе. Директор школе био је од 1965. до 1976. године када је споразумно раскинуо радни однос и прешао на рад у Педагошку академију у Ужицу, затим на Учитељски факултет на коме је радио до 1995. године када је пензионисан.

Срђан Друловић

Рођен је 13. августа 1941. године у Вранешима код Кокиног Брода. Основну школу завршио је у Мраморку у Банату, а средњу техничку школу у Трстенику. До одласка у војску радио је у београдској Хидротехници. Студије је завршио 1970. године на Високој индустријско-педагошкој школи у Ријеци и добио стручни назив професор физике и термодинамике. Исте године се запослио у школи за КВ раднике „Радоје Марић“ у Ужицу на место професора металске групе предмета, а потом је прешао у Техничку школу. За директора Техничке школе изабран је 1976. године и на том месту је био до септембра 2001. године. Након завршеног мандата, наставља рад у настави до пензионисања 2005. године. Преминуо је 2. маја 2009. године.

Радиша Димитријевић

Рођен је 5. септембра 1948. године у Бјелуши, код Ариља, где је завршио и ниже

разреде основне школе, а више у Брекову. Потом завршава Економску школу у Ариљу, Вишу педагошку школу у Ужицу и уз рад Филолошки факултет у Београду, 1974. године, и добија стручно звање професор српског језика и југословенске књижевности. Радио је у Основној школи „Вук Караџић“ у Степојевцу од 1969. до 1970. године и Основној школи „Његош“ у Ражани од 1972. до 1974. године. Од 1974. запошљава се Техничкој школи „Радоје Марић“ на место професора српског језика и књижевности, а у почетку предаје и одбрану и заштиту. Послове помоћника директора обавља од септембра 1977. године до 2001. године, када се враћа у наставу. Преминуо је новембра 2002. године.

Драган Туцаковић

Рођен је 17. августа 1963. године у Ужицу, где је завршио

основну и средњу техничку школу. Технолошко-металуршки факултет у Београду завршио је 1990. године и стекао назив дипломирани инжењер металургије. Од 1991. године ради у Техничкој школи „Радоје Марић“ на месту професора металуршке групе предмета. Исте године био је запослен и на Вишој техничкој школи, а 1992. сарадник је Научно истраживачког центра у Ужицу. Од септембра 2001. године постављен је на место директора Техничке школе, где се налази и данас.

Јелена Павловић

Рођена је 6. октобра 1959. године у Ужицу где је завршила основну школу, а потом и Гимназију „Миодраг Миловановић Луне“. На Филозофском факултету у Београду је 1985. године дипломирала на групи за психологију и стекла стручни назив дипломирани психолог. У Средњој школи у Чајетини је 1984. и 1985. године предавала психологију и логику, а 1985. године запослила се у Средњој школи „Радоје Марић“ на радно место стручног сарадника – психолога са непуном нормом, тако да је од 1986. до 1989. године радила и у Гимназији као професор психологије. Од 1989. године ради само у Техничкој школи – до 2001. године као стручни сарадник – психолог, а од тада као помоћник директора.

Звонислав Поповић

Рођен је 9. октобра 1959. године у Пријепољу. Основну и средњу техничку школу завршио је у Прибоју. На Машинском факултету у Београду - одељење у Ужицу дипломирао је 1988. године на групи за производно машинство и стекао стручни назив дипломирани машински инжењер. У Средњој школи у Чајетини је у периоду од 1988. до 1992. године предавао машинску групу предмета. У Техничкој школи у Ужицу запошњава се 1992. године на радном месту наставника машинске групе предмета. Од 2007. године ради на месту помоћника директора са 50% радног времена.

Стратешки партнери

Разлог оснивања Техничке школе био је велики недостатак кадрова техничке струке. Те 1960. године постали смо васпитно-образовна установа која је у наредном периоду припремала потребне кадрове за привреду и јавне службе. Започета сарадња са привредним предузећима као што су Ваљаоница бакра, Импол севал, МПП „Јединство“, Први партизан траје до данашњих дана. Увођењем нових образовних профила успешној сарадњи се придружило и предузеће Принт Лајн.

С поносом можемо изјавити да са нашим стратешким партнерима

остварујемо одличну сарадњу кроз обављање практичних вежби и блок наставе ученика у погонским просторијама предузећа где ученици надограђују и обогаћују теоријско знање стечено у школи.

Обострана сарадња пружа могућност да ће у будућности ти исти ученици Техничке школе имати прилику да постану радници или руководиоци поменутих предузећа, што је и раније била пракса.

Безусловна подршка наших стратешких партнера учинила их је драгим и радо виђеним гостима наше школе.

